

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Σύνοδος

Αναγνωσθήτω ἐπ' Ἐκκλησίας

Ἀριθμ. Πρωτ. 3110

Ἐν Ἀθήναις, 8/21.4.2021

Ἀναστάσιμο Μήνυμα 2021

*«Ἀναστάσεως ἡμέρα· λαμπρυνθῶμεν λαοί· Πάσχα Κυρίου Πάσχα·
ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν· ἐπινίκιον ἄδοντας»
(Εἰρμός, Ῥδὴ α' Αναστασίμου Κανόνος)*

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί· τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι·

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ Ὑμνωδῶν τῆς Ἐκκλησίας, προσκαλεῖ ὅλους τοὺς πιστοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς κατὰ τὴν λαμπροφόρο Ἀνάστασι τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, σὲ ἀνάτασι καὶ ἔξαρσι λαμπρότητος ψυχῆς τε καὶ σώματος. **Διότι** ὁ Ἀναστημένος Κύριός μας «συνήγειρεν ἡμᾶς» ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ζοφερᾶς ἀμαρτίας· καὶ μᾶς ζωοποίησε ἀπὸ τὴν νεκρότητα τῶν παραπτωμάτων μας· καὶ μᾶς διεπέρασε ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν ζωὴ, ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, ἀπὸ τὴν σκλαβιὰ στὴν ἐλευθερία, ἀπὸ τὴν ἐχθρότητα στὴν συμφιλίωσι, ἀπὸ τὴν γῆ στὸν Οὐρανόν.

Αὕτη εἶναι πράγματι ἀνεκδιήγητη δωρεὰ καὶ ἀνεκκλήθη χάρις· αὐτὸ εἶναι ὑπερβάλλον μέγεθος ἀγαπήσεως θείας καὶ μοναδικῆς.

Ὁ Ἀναστάς Σωτῆράς μας εἶχε προεῖπει σαφῶς: «Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰωάν. στ' 39). **Ὁ** Θεὸς Πατὴρ δίδει τὴν μεγίστη δωρεὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Υἱὸ Του τὸν Μονογενῆ σὲ ὅσους ἔχουν καλὴ προαίρεσι καὶ ἀγαθὴ διάθεσι. **Ὡστε** νὰ τύχουν μὲ τὴν πνοὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ζωοποίησεως πνευματικῆς ἀπὸ τὸν Υἱὸ καὶ Λόγο στὴν ζωὴ αὐτῇ, ὅπως καὶ λαμπρᾶς ἀναστάσεως στὴν ἄλλη ζωὴ, τὴν ἀληθινὴ καὶ αἰώνια.

Στὴν γενικὴ Ἀνάστασι, ὅλοι οἱ πάντες θὰ ἀναστηθοῦν· ὅμως οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀφώτιστοι, οἱ ἀμετανόητοι, θὰ μείνουν κάτω ὡς κατὰ κριτοὶ. **Ἐνῶ** οἱ δίκαιοι, αὐτοὶ ποὺ κράτησαν τὴν Πίστη ἕως θανάτου καὶ ποὺ δὲν δελεάσθηκαν ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ ἀπάτη τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν παθῶν, αὐτοὶ ποὺ ἀντιτάχθηκαν στὶς παγίδες τοῦ διαβόλου καὶ στὶς ἀπειλὲς τῶν ὀργάνων τοῦ ἀντιχρίστου, ὅπως καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, θὰ ἀνυψωθοῦν καὶ θὰ ἀρπαγοῦν/ἀναληφθοῦν «ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα» (Α΄ Θεσ. δ΄ 17). **Αὐτοὶ μόνον ἐξανασταίνονται** «εἰς ζωὴν αἰώνιον», «ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων», «ἐνθα ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων καὶ βοώντων ἀπαύστως, Κύριε δόξα Σοι»!

* * *

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές ἐν Κυρίῳ Ἐγερθέντι·

Πανηγυρίζουμε τὴν λαμπρότητα τῆς Ζωῆς, τὴν νίκη κατὰ τοῦ θανάτου, κάτω ἀπὸ συνθήκες δύσκολες καὶ πρωτοφανεῖς. **Ὁ** βιολογικὸς θάνατος φαίνεται νὰ ἀπειλεῖ τοὺς πάντες, χωρὶς ἐξαίρεση, καὶ οἱ διάφοροι κατὰ κόσμον «εἰδικοί καὶ σοφοὶ» χρησιμοποιοῦν αὐτὴ τὴν ἄμεση ἀπειλή γιὰ νὰ ἐνσπείρουν φόβο καὶ ἀπόγνωση, ὅπως καὶ κυρίως νὰ ἐφαρμόσουν ἔτοιμες ὑποτιθέμενες καὶ ἐλπιζόμενες σωτήριες λύσεις, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου ἐπιδημιῶν καὶ ἀσθενειῶν σὲ ὅλο τὸν κόσμον, μὲ σκοπὸ τὴν ὅποια μικρὴ παράταση τῆς ἐπίγειας ζωῆς.

Χωρὶς νὰ λησμονοῦμε τὴν ἔλλογη φροντίδα καὶ γιὰ τὴν παροῦσα ζωὴ, ἐμεῖς οἱ πιστοὶ τῆς Ἀναστάσεως δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀπολυτοποιοῦμε· ἡ παροῦσα ζωὴ εἶναι δοκιμαστήριο γιὰ τὸ ἂν ἀξιζοῦμε νὰ ζήσουμε στὴν αἰωνιότητα μαζί μὲ τὸν Θεὸ ἢ χωριστὰ ἀπὸ Αὐτόν. **Ὁ** βιολογικὸς θάνατος οὕτως ἢ ἄλλως μᾶς πολιορκεῖ συνεχῶς ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς γεννήσεώς μας καὶ ἀναμένεται ἀνὰ πᾶσα στιγμή νὰ μᾶς κάνει αἰφνιδιασμὸ «ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ» (Α΄ Θεσ. ε΄ 2). **Ἀ**λλὰ τοῦτο συμβαίνει κατὰ θεϊαν Οἰκονομίαν γιὰ τὸν σωφρονισμὸ καὶ τὴν παιδαγωγία μας, ὥστε νὰ συσταλοῦμε ἀπὸ τὴν προτίμηση τῶν ὀλεθρίων παθῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν πραγματικὸ μολυσμὸ τῆς ζωῆς μας, καὶ νὰ στραφοῦμε ὅσο εἶναι καιρὸς, ἐν μετανοίᾳ, στὸ ἄπειρον Ἐλεος τοῦ θεοῦ Λυτρωτοῦ μας.

Μὴ λησμονοῦμε ποτὲ ὅτι ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ δὲν ἀφορᾷ μόνον στὰ τῆς παρούσης ζωῆς, τὰ ὅποια ὄντως διέπει καὶ περικλείει· ἀλλὰ κυρίως ἀποσκοπεῖ νὰ φθάσουμε στὰ ἐπέκεινα, στὰ ἔσχατα, σὲ ἐκεῖνα στὰ ὅποια κατευθυνόμαστε γοργὰ καὶ ἀναπόδραστα. **Δ**ὲν ἔχει πρῶτιστη σημασία πῶς καὶ **πότε** θὰ φύγουμε ἀπὸ τὸν παρόντα κόσμον,

ἀλλὰ ἂν εἶμαστε ἕτοιμοι γιὰ τὴν θεία ὄραση καὶ συνάντηση, γιὰ τὴν δίκαιη κρίση καὶ ἀνταπόδοση.

Ἄς γινόμαστε λοιπὸν ἕτοιμοι, **ἐλεύθεροι** ἀπὸ τὴν ἀποστασία καὶ τὴν ἁμαρτία, ὥστε νὰ βαδίζουμε στὴν ζωὴ μὲ φρόνηση καὶ ἀνδρεία, ὡς **«ἀφόβητοι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν»** (Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης) καὶ κατὰ ἀέραν. **Ἄς** ἔχουμε **ἔνοικο** τὸν Ἀναστάντα Ἰησοῦ Χριστό μας, γιὰ νὰ ἀναφωνοῦμε μὲ θάρρος καὶ βεβαιότητα σὲ κάθε δυσάρεστο συμβάν τῆς παρούσης ζωῆς: **«Οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι Σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ»** (Ψαλμ. κβ' 4)· **«οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι»** (Ψαλμ. γ' 7)· **«οὐ φοβηθήσομαι ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν»** (Ψαλμ. με' 3)!

Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν
† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος
καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου